

שלום קורצקי (משמאל)
כחיל (וכאזרח) נאשם
שחי על רווחיה של
זונה והשוכט האמין לו

מיבצע תפיסתו של שלום קורצקי תוכנו על-ידי המיטרה כמיבצע צבאי תפיסתו של סרסור והרשתתו בבית-המישפט הן מן המשימות הקשות ביותר, ולכן ניסו השוטרים הפעם להציב מארב לסרסור ולתפוס אותו על חם. גאולה סימניטוב, זונה ותיקה בת 20, התלוננה במיטרה, כי הסרסור

שוטרת וקרמן נעלמה ברגע הקריטי

שלה מזה שנה וחצי, קורצקי, מכה אותה, מאיים עליה באקדח ולוקח את כספה. היא ביקשה את עזרת המיטרה כדי להיפטר ממנו.

בלילה סגרירי של אוקטובר 1983, יצאו שלושה שוטרים לעבר המקום שבו נהגה גאולה לעבוד, מול בית הספר החקלאי מקוה-ישראל. שתי השוטרים התחבאו בניידת שעמדה מרחוק בחשיכה והשוטרת יונה וקרמן התחבאה באחד הצריפים שהיו במקום. לפתע קרתה תקלה. אחד הלקוחות שניגש לעשות את צרכיו בחשיכה, גילה את הסמלת וקרמן. היא לא איבדה את קורריוחה ואמרה לו כי היא מתחבאת במקום מהסרסור שלה. היא הצביעה לעבר סרסור שישב בסביבה. הלקוח הגברתו שאל: "את מפחדת מהסרסור הזה?" והציע מיד את עזרתו. השוטרת קרתה רוח הצליחה לתמרן כך שהלקוח עזב אותה לנפשה כשהוא משוכנע שהיא פרוצה.

בינתיים הגיע הלשטח גם שלום, שגאולה השאירה לו הודעה לבוא למקום ב-10 בלילה. המיטרה הכינה צרור שטרות כסף מסומנים, שאותם נתנה מראש לגאולה. היא דחפה אותם לקופסת הסיגריות שלה, שם היתה נוהגת להסתיר את כספה. כוונת השוטרים היתה לעקוב אחר המתרחש ולתפוס את קורצקי, כאשר הוא נוטל את כספה של הזונה.

גילויה של השוטרת וקרמן אומנם לא הויק למבצע, מכיוון שהיא התמזגה בנוף האנושי ואף דובבה את קורצקי, שנאל אותה אם לא קשה לה לעבוד במיכנסים ג'ינס הדוקים. השוטרת ענתה לו, כי "כאשר לחברה שלך יהיה כליכך רכה ניסיון כמו לי, היא תוכל לעבוד גם בתוך שקישינה".

אולם כאשר הגיע הרגע הקריטי והכסף עבר מיד ליד, לא ראה זאת איש מהשוטרים. רק כאשר התחילה גאולה לצעוק "תעזוב, תעזוב", הסתובבה השוטרת וראתה את השניים אוחזים בקופסת הסיגריות ומשכים אותה כל אחד לעברו. השוטרת ניגשה למקום, הוזהרה ועצרה את קורצקי. יתר השוטרים בניידת לא הצליחו לראות דבר בגלל החשיכה.

נחוג ♦ יום-הולדתו ה-59 של מאיר שמגר, הנשיא השביעי של בית-המישפט העליון, שמגר, בנו של מהנדס ונכדו של ספק-הנשק להגנה עצמית ליהודי דרום-רוסיה בראשית המאה, נולד בדנציג (גדאנסק של היום) ולמד מישפטים באמצעות הרואר, כשהיה עציר השלטונות הבריטיים במחנה באריתריאה, שאליו הוגלה, אחרי שנתפס, בהיותו איש ירושלמי. שמגר, הידוע בפסקי-הדין המחמירים, המנומקים והארוכים שלו (פסקי-הדין בנושא הטלת מס-עדר מוסף בשטחים הכבושים השתרע על 123 עמודים) היה בעבר הפצ"ר ולאחר מכן היועץ המישפטי לממשלה.

נחוג ♦ יום-הולדתו ה-60 של אריאל עמיעד, יליד בר-שמן ואב לשלוש בנות. עמיעד, בנו של רוקח שהיה למנהל תחנת-הנסיגות החקי לאית בר-שמן, עיברת את שמו אחר נפילת אחיו, עמחי, בעת פעולת תנועת המרי העברית נגד גשרי הגבול בצפון, שנתיים לפני הקמת המדינה. עמיעד היה מפקד חיל-הקשר של צה"ל, מנכ"ל משרד-החקלאות, סגן ראש עיריית תל-אביב (מטעם המערך) ומנכ"ל חברת החשמל.

נחוג ♦ בירושלים יום-הולדתו ה-71 של מנחם בגין, מי שהיה במשך שש שנים ראש-הממשלה הששי של ישראל והמסתגר, זה כמעט שנה, בביתו.

נחוג ♦ בת-לאביב, יום-הולדתו ה-90 של לווין קיפניס, מחבר סיפרי ושיירי ילדים. קיפניס, בנו של חזן כריז, מאוקראינה, שעלה ארצה בגיל 19 (בדור ללמוד ציור בבצלאל) היה שומר כרמים, כורת עצים למאמץ המילחמתי התורכי של מילחמת-העולם הראשונה ולאחריה מנהל בית-יתומים בצפת, לפני שהחל יוצר את מכולו (800 סיפורים, 600 שירים, 100 ספרים). קיפניס, שהשתמש בשמות-יעט אידן ספור (בין השאר: יגאל ספרא, אבטליון, ל. חריון, ק. ניצני, ל. שמיר), חיבר, בין השאר, את סבא של אליעזר, סליפו על כתפינו, רקפת, אל ראש ההר:

נפט ♦ בירושלים, בגיל 78, אברהם אבן-יששון, מורה, מנהל בית-מידרש למורים ומחבר סיפרי ילדים, שהתפרסם בגין המילון שנקרא על שמו ושעל הכנתו שקד 12 שנים. מילונו, המילון החדש, יצא במהדורתו הראשונה בחמישה כרכים והורחב, לאחר מכן, לשבעה, והוא השלישי כסדרת המילונים העבריים (אחרי אלה של אליעזר בן-יהודה והיהודה גור) והוא המקיף ביותר, כהכילו 70 אלף ערכים.

נפט ♦ בירושלים, בגיל 78, הרב ד"ר לואיס יצחק רבינוביץ, לשעבר סגן ראש עיריית ירושלים (מטעם הליכוד), שהיה ידוע יותר כרבה הראשי של גוהאנסבורג הדרום-אפריקאית. רבינוביץ, יליד סקוטלנד, שימש כרב הצבאי הראשי של כוחות בריטניה במזרח תיכון ולאחר מכן של כוחות הפלישה לאירופה 1944. כדרום-אפריקה גם שימש כפרופסור לעברית באוניברסיטת ויטוואטרסטי ראנד היקרתית.

נפט ♦ בירושלים, בגיל 85, אמיל סיקובסקי, מראשוני הציניקוגרפים בארץ (יוצרי הגלופות לשם הרפסת תצלומים בעיתון או כספר), ארבעה ימים אחרי פטירת אשתו בת ה-83 מרים. רופאה במיקצועה, שלה היה נשוי 60 שנה. פיקובסקי, יליד פינלנד, היה המו"ל של כתבי-העת המצוייר הראשון בארץ (המיזרת, 1930) והכין, לפי הוראת השליטונות, נימי מילחמת-העולם, את הגלופות להרפסת שטרות-הכסף של לבנון, סוריה וירדן והמושבה הצרפתית בוטי בחוף ים-סוף.

נפט ♦ בפאריס, בגיל 88, הנארון ג'יימס דה-רוטשילד, טייס קרבי עוד בשנת 1914 (ומראש חיל-האוויר הצרפתי ב-1940), שמעולם לא התעניין בעיסוקי-המישפחה, אך ידע ליהנות מהם, בעיקר בשטח גידול סוסימירוק, יינות משובחים וגברות. בגיל 70 נשא לאשה צעירה בת 26, סדרנית-קולנוע במיקצועה.

לא סרסור, כי אם

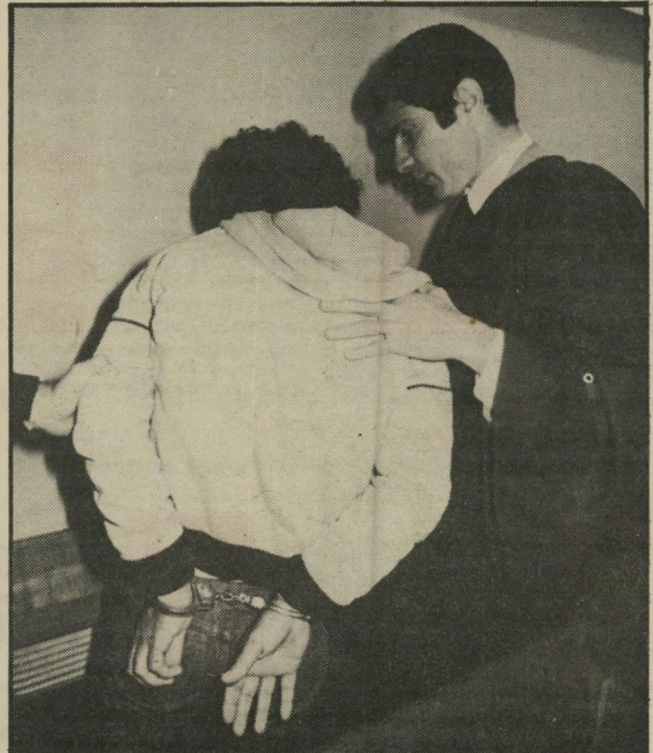
מאת
ביישן

שלום נעצר ונאשם בסרסרות לזנות וחיים על רווחיה של זונה. הוא הכחיש זאת בכל תוקף. בבית-המישפט התברר, כי גאולה לא התחילה את הקאריירה שלה כנערה עובדת אצל שלום. היא הודתה כי עבדה בזנות מגיל צעיר ואף ילדה ילד שאיננה יודעת מי אביו. את הילד מסרה לאימוץ.

לדבריה, פגשה את שלום באמצעות ידיד משותף כאשר היתה בחודש השמיני להריונה. והם עברו להתגורר יחד בבאר-שבע, שם המשיכה גאולה לעבוד במיקצועה, כדי לזרז את הלידה.

לפי גירסתה התחיל שלום להכותה אחרי הלידה, כדי שתחזור לעבוד. הוא כינה עלי סיגריות על הגוף ואיים עלי באקדח, העידה בבית-המישפט.

שלום סיפר כי הכיר את גאולה כאשר היה לקוח שלה. הוא ידע על עיסוקה בזנות אך הרבר לא הפריע לו להתרועע איתה ולבוא לקחתה לביילויים אחרי שסיימה את עבודתה. הוא התקשר אליה מאור ואף לקח אותה להתגורר בבית אביו, כאשר גילה האב כמה עוסקת הנערה סילק את השניים מביתו.

סניגור יונה לא צריך רווחים

הביא לבית-המישפט את מעבדו של שלום, רוד סירי, והוא סיפר כי שלום עבד ככונה במות ובנה כל חורש כעשר במות וקיבל את שכרו בהתאם. שלום גם עבד בעיתות הפנאי בנגריה והשתכר גם שם. גאולה הודתה כי היו משתמשים בכספה כאשר יצאו לבלות יחדיו או כאשר לנו בבתי-מלון.

מאחר שהוכח בבית-המישפט כי בנייהוג התגוררו יחד תקופה העולה על שבועיים חלה על הגבר הנחת החוק, כי הוא חי על רווחיה של זונה, וכי עליו היה לסתור הוכחה זו. העדות היחידה שהיתה נגדו היתה עדותה של גאולה. היא דיברה בשטף ובלהט ועשתה על בית-המישפט רושם של בחורה חזקה שאיננה ניתנת להשפעה בקלות.

שלום, לעומת זאת, נראה לבית-המישפט בחור חלש והססני, שגימגם בעת מתן עדותו. בית-המישפט תרם שם כי לשלום יש בעיות תיקשורת עם אנשים ובעיקר עם נשים, וכי הוא ביישן, ולכן, כאשר התנהגה אליו הזונה בחיכות, הוא נשבה בקסמיה והתקשר אליה.

לגבי מארב המיטרה קבע הצופט, כי מכיוון שהשוטרים לא הצליחו לראות מה בדיוק קרה ברגע הקובע, יתכן שיש מקום גם לגירסתו של הנאשם, כי גאולה דחפה לידיו לפתע ברגע מסויים את קופסת הסיגריות שהיתה נוהגת לתת לו לשמירה מפעם לפעם, ובטרם ידע מה קרה התנפלו עליו אנשי-המיטרה.

אי, לזאת, יתכן בהחלט גם מצב של בחורה שעוסקת בזנות אך יש לה חבר שאיננו חי על רווחיה, קבע הצופט. המתלוננת בעצמה סיפרה כי בעבר עבדה ללא סרסור, מדוע אם כן תיקח לה כעת סרסור כדי שיקח את רווחיה? שאל הצופט וזיכה את הנאשם.